УКРАЇНСЬКЕ
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

1—10 жовтня 1948 р.

РЕПЕРТУАР ДЕКАДИ

(1 — 10 жовтня 1948 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний український театр ім. Шевченка	Театр Музкомедії
1	п'ятниця	ЗАПОРОЖЕЦЬ за ДУНАЄМ	МЕТА ЖИТТЯ	ЛЕТУЧА МИША
2	субота	ЛАКМЕ	ЗАКОН ЧЕСТІ	ЗОРІКА
3	неділя	СЕВІЛЬСЬКИЙ ЦИРУЛЬНИК (р) ЕСМЕРАЛЬДА (в) (прем'єра)	ШЕЛЬМЕНКО ДЕНЩИК (р) МЕТА ЖИТТЯ (в)	ЛЕТУЧА МИША (ран. і веч.)
4	понед.	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА
5	вівторок	ДУБРОВСЬКИЙ	ЗАКОН ЧЕСТІ	ЗОРІКА
6	середа	ПІКОВА ДАМА	Вас ВИКЛИКАЄ ТАЙМИР	Принцеса цирку
7	четвер	ЕСМЕРАЛЬДА	ТЕВ'Є МОЛОЧНИК	ЗОРІКА
8	п'ятниця	ТРАВІАТА	ЗАКОН ЧЕСТІ	ЛЕТУЧА МИША
9	субота	ДУБРОВСЬКИЙ	МЕТА ЖИТТЯ	РОЗ-МАРІ
10	неділя	РІПКА. БАЛ. ДИВЕРТ. (р) ДУБРОВСЬКИЙ (в)	Вас ВИКЛИКАЄ ТАЙМИР! (р) МЕТА ЖИТТЯ (в)	РОЗ-МАРІ (р) ЗОРІКА (в)

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 21 (29) 1—10 жовтня 1948 р.

Більше уваги юному глядачеві

Гастролі Львівського театру юного глядача імені М. Горького, які з великим успіхом проходять зараз у Харкові, стали визначною і радісною культурною подією для дітей нашого міста. Давно скучивши за хорошими виставами, які були б для них цікаві і зрозумілі, юні харків'яни з ранку до вечора переповнюють зал цього театру. Охоче відвідують вечірні спектаклі театру і дорослі глядачі, бо як відомо, справді художня і змістовна вистава для дітей або юнаків буде цікава і дорослим глядачам.

Добре знайомий харків'янам обдарований і культурний колектив театру привіз багато нових для нашого міста постановок, створених на високому ідейному і художньому рівні. Репертуар театру надзвичайно різноманітний і відповідає інтересам глядачів різного віку.

Крім показу своїх спектаклів цей ініціативний колектив широко залучає свого глядача до активної участі в своїй творчій робсті. Театр юного глядача імені М. Горького, де б він не працював, завжди тісно зв'язаний з піонерсько-шкільним активом, з студентськими масами, з військовими частинами. Творчі зустрічі, обговорення вистав, показ окремих фрагментів нових постановок безпосередньо в школах, студентських гуртожитках, військових частинах — ось ті випробовані методи, які якнайтісніше зв'язують театр з його основним глядачем у повсякденній роботі.

Багатий і повчальний досвід одного з старіших і кращих наших театрів — театру юного глядача ім. М. Горького—вартий уваги і наслідування всіх наших мистецьких закладів.

Ідейне виховання молодого підростаючого радянського покоління — одне з найвідповідальніших завдань, яке ставить партія, уряд, наш народ перед працівниками мистецтва.

Проте, на превеликий жаль, керівники наших театрів ще недостатньо дбають про цю ділянку ідеологічного фронту і не все ще зробили, що вони повинні і можуть зробити для найдорожчого і найулюбленішого юного глядача. Крім «Ріпки» Сокальського (Театр Опери та Балету), «Сина полку» Катаєва (Театр Російської Драми) та «Молодої гвардії» за однойменним твором Фадєєва (Театр ім. Шевченка), вони нічого не дали минулого сезону нашим школярам. Зовсім нема постановок для дітей в репертуарних планах наших театрів цього сезону. Це велика прогалина, яку треба якнайшвидше ліквідувати.

Ми повинні завжди пам'ятати слова тов. А. Жданова про те, що «...молоде покоління повинно бути виховане стійким, бадьорим, таким, що не боїться перешкод і вміє їх перемагати». Тому нашим театрам необхідно включити в свої репертуарні плани якнайбільше таких п'єс для нашої молоді, які виховували б її в дусі радянського патріотизму, радянської національної гордості, високої комуністичної моралі та озброювали б її на боротьбу з пережитками капіталізму, на боротьбу з низькопоклонством перед розтлінною буржуазною «культурою».

Юні харків'яни, які не мають ще свого театру, сподіваються, що всі мистецькі заклади нашого міста підуть їм назустріч і покажуть в цьому сезоні багато цікавих і змістовних творів як радянських драматургів, так і класиків російської, української та західноєвропейської драматургії.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

1 жовтня

С. Гулак-Артемовський

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ

Опера на 3 дії.

Диригент — **П. Баленко.**
Режисер—**Г. Давидов.**
Художник—**І. Портнов.**
Хормейстер — **Б. Шамович.**
Танці в поставі **П. Плавника і О. Галкіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Карась — **М. Державін, Д. Діссар, Ф. Курочкин.** Одарка — **О. Мейер.** Оксана — **О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Л. Колодуб, К. Морозова, Ю. Лозінська.** Андрій— **В. Совалов.** Султан — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **М. Григор'єв, Г. Коваль, Д. Козинець, А. Магергут,** заслуж. арт. УРСР. Імам—**Б. Малков, Д. Скоробагатько.** Селім-Ага — **П. Калюжний, А Нікітін.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, М. Горпиненко, Г. Хоменко, Г. Водовозов, О. Галкін, І. Дерґаус, Я. Додін, Н. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Плавник, А. Саркісьянс** та весь ансамбль балету.

2 жовтня

Лео Деліб.

ЛАКМЕ

Опера на 3 дії.

Текст І. Муратова.

Диригент—**П. Баленко.**
Режисер-постановник—**С. Однопозов.**
Художник — **Д. Овчаренко.**
Хормейстер — **Є. Мариківський.**
Балетмейстер — **О. Галкін.**
Режисер-асистент—**Г. Давидов**

Концертмейстери: **В. Фіалковська, В. Горницька.**

Дія опери «Лакме» відбувається в Індії в другій половині XIX сторіччя.

Дія перша. В заростях джунглів, біля входу в печерний храм, збираються індуси для ритуального обряду освячення зброї. Верховний брамін Нілаканта закликає народ помститися за зганьблену Індію. З'являється верховна жриця Лакме, яка несе перед собою священний кинджал—символ боротьби за волю. По закінченні ритуалу народ розходиться.

Лакме заховує кинджал у потайну нішу жертовника. Нілаканта у супроводі жреця Хаджі іде до міста. Лакме і жриця Малліка, залишившись у двсрі храму, співають про свою полум'яну любов до батьківщини. Вони відпливають на човні.

Група європейців під час прогулянки в джунглях випадково натрапляє на захований в нетрах лісу храм. Фредерік розповідає, що в цьому лісі Нілаканта ховає свою дочку Лакме, яку народ вважає за дочку богів. Це всіх зацікавлює. Фредерік попереджає, що довго тут залишатися небезпечно і пропонує скоріше йти з цього місця. Але раптом він помічає кинджал, і вся група англійців починає його розглядати, висловлюючи різні здогадки. Схвильована боягузка гувернантка вимагає негайно повернутися додому. Всі виходять, але Геральд лишається, бажаючи розібрати напис на кинджалі. Геральд милується коштовним поясом, діадемою, і в його уяві постає чарівний образ дівчини. Він мріє про

те, що коли-небудь її зустріне. Юнак чує віддалений спів, а згодом бачить Лакме і Маліку, що повертаються до храму. Геральд ховається. Маліка входить у храм, а Лакме співає про свої надії, що настане щасливий день визволення для її батьківщини.

З'являється Геральд. Лакме попереджає його про смертельну небезпеку, яка йому тут погрожує, але Геральд не хоче йти. Лакме і Геральд палко закохуються один в одного з першої зустрічі. Лакме чує чиїсь кроки і наказує Геральду покинути її. Геральд кориться. Входить Нілаканта, Хаджі та індуси—однодумці Нілаканти.

Розкритий тайник жертовника і Геральд, помічений Хаджі, говорять про те, що тут були вороги. Нілаканта наказує наздогнати чужоземця і клянеться його вбити.

Дія друга. Базар. На майдані з'являється Нілаканта. Він розшукує англійця, що насмілився зганьбити святиню. Нілаканта наказує Лакме співати, сподіваючись, що невідомий ворог прийде сюди, почувши її голос. Його смерть від руки браміна має стати сигналом до повстання проти колонізаторів.

Пісня Лакме (арія з дзвіночками) збирає юрбу слухачів. Лакме бачить Геральда. Її хвилювання говорить Нілаканті, що це саме та людина, яку він шукає.

Проходить англійське військо. Народ розходиться. Нілаканта збирає своїх однодумців і радиться, як убити Геральда. Змовники виходять.

Геральд знову зустрічається з Лакме. Вони відкривають один одному свої почуття.

Наближається релігійний похід на чолі з брамінами. Геральд заховується. Служниці храму зодягають Лакме в священний одяг. Хор прославляє богиню Дургу.

Милуючись красою Лакме, Геральд виходить з свого укриття. Його помічає Нілаканта і поражає кинджалом. Сигнал до повстання дано. Змовники зникають. Лакме і Хаджі поспішають до Геральда. Він поранений, але ще живий.

Дія третя. Джунглі. Лакме доглядає за Геральдом, який вже видужує. Здалеку звучить пісня прощання. Індуси повстали проти англійців.

Лакме йде до джерела за священною водою. По законам індусів, коли її вип'є Геральд, він стане чоловіком Лакме.

Раптом з'являється Фредерік з солдатами. Він командує військом, яке послане придушити повстання. Геральд відмовляється виконати його наказ негайно відправитися в штаб...

Бій розпалюється. Фредерік поспішає до війська. Лакме повертається до Геральда. Вона схвильована битвою і долею повстання.

Під звуки гімну йдуть англійські війська. Лакме, гадаючи, що повстання придушене, і не бажаючи рабства, отруюється пахощами квітки датури. Перед смертю вона дає Геральду випити священної води, Лакме хоче вмерти його жінкою.

З'являється Нілаканта. Він шукає дочку. Лакме, вмираючи, хоче примирити батька з чоловіком.

Вибігає Фредерік з групою солдатів і вбиває Геральда.

Нілаканта збирає навколо себе повстанців. Бій триває...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лакме, дочка індуського браміна Нілаканти, верховна жриця—**С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу; **М. Раїк.** Нілаканта, верховний брамін—**В. Будневич,** заслуж. арт. УРСР; **Ф. Курочкин, Д. Діссар.** Маліка, жриця—**Е. Лейтес, Т. Барбітова.** Хаджі, брамін—**А. Нікітін, В. Хворост.** Елен, дочка англійського губернатора в Індії—**О. Виноградова,** заслуж. арт. УРСР; **В. Павленко.** Роза, її сестра—**Л. Колодуб, О. Носенко.** Бетсон, гувернантка Елен—**А. Мейер, Е. Івіна.** Геральд, ірландець, офіцер англійської армії — **Л. Лев'ятов, Б. Бутков, З. Канзбург, В. Совалов.** Фредерік, англійський офіцер — **Н. Григор'єв, Г. Коваль.**

В БАЛЕТІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ:

Н. Виноградова, Л. Любімова, М. Горпиненко, О. Ширай, В. Семінаренко, Г. Хоменко, Я. Додін, П. Плавник, О. Галкін, І. Трахтенберг, А. Кисенко, І. Ізотов, П. Полканов та весь склад балету.

Соло в оркестрі: на скрипці—**А. Брунштейн, Ф. Хоміцер, А. Міркин;** віолончелі—**Е. Хоміцер, Б. Ескин;** арфі—**А. Гельрот;** флейті—**Б. Бутов, С. Манечив;** гобої—**А. Морштейн, Д. Риков;** гльокеншпілі — **Л. Розов.**

3 вересня

ПРЕМ'ЄРА

Цезар Пуні

ЕСМЕРАЛЬДА

Балет на 3 дії, 6 картин

Лібретто за романом **В. Гюго «Собор Паризької богоматері»**

Диригент — **П. Баленко.**

Постава головного балетмейстера, засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художник — **І. Назаров.**

Асистент балетмейстера-постановника **О. Галкін.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Дія відбувається в Парижі в кінці XV сторіччя.

1-а картина. Паризький собор богоматері. Архідіакон Собора Клод Фролло закликає віруючих до покаяння і суворого аскетичного життя. Убогий горбань Квазімодо, дзвонар Собора і відданий слуга архідіакона, стежить за порядком у храмі. Окремою групою стоять представники Паризької аристократії. Серед них Флер де Ліс, наречена блискучого офіцера королівських стрільців Феба де Шатопер, та її мати, багата знатна вдова. Осторонь скромно стоїть поет П'єр Гренгуар.

Служба закінчена. Клод благословляє віруючих і в цю хвилину бачить вуличну танцюристку юну циганку Есмеральду, яка випадково забігла у храм. Вона давно подобається розпуснику Клоду, і руки «святого» панотця мимохіть простягаються до дівчини. Злякана Есмеральда рятується втечею.

2-а картина. На майдані близько Собора зібралися бродяги, цигани, жебраки та всякий інший бездомний люд Парижа, щоб розіграти веселу комедію обрання «папи блазнів». Обранцем може бути той, хто має найпотворніший вигляд. Перший претендент на цю «честь» Клопен Труйльфу, «король» бродяг. Але Квазімодо потворніший за нього, і на дзвонаря одягають блазенську мантію і корону.

Випадково сюди потрапляє завжди замріяний і неуважний бідний студент, поет Гренгуар. Бродяги і жебраки оточують чужу людину і вимагають викупу. Але кишені Гренгуара порожні, і йому загрожує смерть. За звичаєм врятувати його могла б тільки жінка, яка захотіла б одружитися з ним. Але серед натовпу такої не знаходиться, і на злощасного поета вже накинуто петлю... Раптом вбігає Есмеральда. Їй стає шкода поета, і вона погоджується назвати його своїм «чоловіком».

Приходить патруль на чолі з Фебом. Щоб прикрити відступ бродяг, циганки танцюють з солдатами. Феб залицяється до Есмеральди. Цю сцену перериває прихід його нареченої Флер де Ліс, яка в супроводі родичів іде з храму. Феб розповідає їй про свої успіхи у військових справах, і вона за це дарує йому свій шарф. Коли Флер де Ліс та її родичі виходять, Есмеральда поспішає до Феба, але натрапляє на Клода, який пильно стежить за нею. Клод наказує Квазімодо схопити Есмеральду і, вибравши слушний момент, горбань накидається на дівчину. Її врятовує Феб. Клод щезає. Квазімодо прив'язують до стовпа і нещадно б'ють.

Вдячна за порятунок Есмеральда стає привітнішою до Феба. Легковажний Феб дарує їй за це шарф нареченої. Дівчина захоплена увагою красивого офіцера.

Змучений Квазімодо просить пити. Есмеральда, забувши вже про заподіяну їй образу, подає йому напитися і просить Феба відпустити його. В душі Квазімодо зароджується тепле почуття до доброї дівчини.

Картина закінчується веселою сценою навчання незграбного Гренгуара танцям, щоб він з своєю «дружиною» міг заробляти на хліб.

3-я картина. Бал в домі матері Флер де Ліс. Для розваги гостей сюди запросили потанцювати циганок, серед яких Есмеральда з Гренгуаром. Побачивши Феба, Есмеральда радісно кидається до нього, але той при нареченій робить вигляд ніби не знає її. Збентежена Есмеральда танцює сумний танок. Бажаючи нагадати Фебові про їх зустріч, вона показує подарований ним шарф. Флер де Ліс страшенно обурена, що її шарф опинився в руках вуличної танцюристки. Циганок і Есмеральду з Гренгуаром виганяють. Шокіровані скандалом гості розходяться. За ними щезає і викритий Феб. Мати і наречена в розпачі.

4-а картина. Кімната Есмеральди. Дівчина засмучена зрадою Феба, якого вона покохала. А тут ще надокучає невдаха Гренгуар, який ніяк не хоче зрозуміти, що її «шлюб» з ним був тільки для того, щоб врятувати його від смерті. Розгнівана Есмеральда виходить. За нею поспішає і Гренгуар.

Входить Клод і, не бачачи нікого, ховається в кімнаті. Через хвилину з'являється і Феб, який, добре напившись «з горя», прийшов сюди, щоб розважитися з Есмеральдою. Зраділа Есмеральда танцює з ним, але приходить Флер де Ліс і пред'являє свої права. Делікатно випровадивши наречену і Гренгуара, Феб починає палко обнімати Есмеральду. В цю мить архідіакон Клод Фролло ранить кинджалом Феба і, непомічений ніким, боягузливо зникає.

На крик пораненого вбігають люди. Есмеральду заарештовують, обвинувачуючи її у вбивстві офіцера. Лише Квазімодо, який все бачив, намагається її виправдати, але його ніхто не хоче слухати.

5-а картина. Клода мучать галюцінації. Він бачить картину страти Есмеральди і падає непритомний.

6-а картина. На майдані перед Собором йде веселий карнавал. Несподівано стає відомо, що зараз поведуть на страту Есмеральду, засуджену за замах на королівського офіцера. Юрба насторожується. Ось вже іде сумна процесія. Варта веде Есмеральду, знесилену морально і фізично. Клод в останній раз пробує домогтися її прихильності, але вона воліє краще вмерти, ніж його покохати.

Випадково погляд Есмеральди зустрічається з цікавим, але холодним і байдужим поглядом Феба, який вже видужав. Вона поривається до нього, але бездушний офіцер відштовхує її. Лише один захисник знайшовся у Есмеральди — це Квазімодо. Як дикий звір він кидається на Клода і вбиває його. Це з'являється сигналом для народу, який люто мстить за Есмеральду, що стоїть вже на палаючому вогнищі, закидаючи камінням її катів...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(Прізвища за алфавітом)

Есмеральда, молода циганка — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Феб де Шатопер, офіцер королівських стрільців—**Я. Додін,** засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко, П. Плавник.** Клод Фролло, архідіакон Собора Паризької богоматері—**А. Горохов, І. Трахтенберг.** Квазімодо, дзвонар Собора—**О. Люлін, А. Саркіс'янц.** П'єр Гренгуар, студент, поет — **О. Галкін, П. Плавник.** Флер де Ліс, наречена Феба — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Мати Флер де Ліс, знатна і багата вдова—**Є. Порицаєва, В. Савченко.** Клопен Труйльфу, «король» бродяг—**М. Алейніков, Г. Водовозов, О. Галкін, К. Троїцький.**

В танцях беруть участь солісти: **В. Бакланова, В. Баранова, М. Горпиненко, Н. Ізотов, А. Кісенко, Л. Любімова, Г. Маслова, Л. Рожинська, В. Семінаренко, Г. Хоменко** та весь склад балету.

В оркестрі соло виконують: на скрипці—**І. Бруштейн, А. Міркін, Ф. Хоміцер;** на віолончелі — **Б. Ескін, Е. Хоміцер;** на арфі—**А. Гельрот.**

---

3 (ранок) жовтня

Дж. Россіні.

СЕВІЛЬСЬКИЙ ЦИРУЛЬНИК

Опера на 3 дії

Італійський текст (за Бомарше) Цезаря Штербіні. Переклад за редакцією **Л. Якимчука.**

Диригент — **П. Баленко.**

Постава народн. арт. УРСР **М. Стефановича.**

Художник — **Б. Коваленко.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

Головний концертмейстер **Н. Миронович.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Розіна — **С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. Раїк.** Альмавіва—**В. Бутков, Л. Лев'ятов.** Фігаро—**Н. Григор'єв, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Дон-Базіліо—**В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкин.** Дон-Бартоло—**Д. Діссар, Г. Коваль.** Фіорелло—**І. Вільчур, Г. Коваль,** Берта—**О. Мейер, Є. Носенко.** 1-й слуга — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** 2-й слуга — **М. Державін.** Офіцер — **Г. Коваль.**

Виставу веде — **А. Базилевич.**

5, 9, 10 жовтня

Е. Направник.

ДУБРОВСЬКИЙ

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. РРФСР і нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Постава засл. артиста УРСР **В. Будневича.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

1 картина. Збіднілий поміщик Андрій Гаврилович Дубровський зустрічає в своїй садибі Кистенівці сина Володимира. Він розповідає синові про свою сварку з багатим сусідом Троєкуровим. Самодур Троєкуров розпочав проти старого Дубровського судову справу, підкупив суддів. Він хоче привласнити маєток Дубровського.

Володимир пішов на могилу матері. До Кистенівки приїздить Троєкуров. Він повідомляє старого Дубровського, що Кистенівка за рішенням суду відтепер належить йому. Андрій Гаврилович жене його геть. Розгніваний Троєкуров від'їздить. Коли Володимир повертається, батько його вмирає.

2 картина. В день, коли ховали Андрія Гавриловича, до садиби приїздять судовий засідатель та довірений Троєкурова—Шабашкин. Вони оголошують рішення суду. Дворові з погрозами наступають на приїжджих. Володимир стримує своїх людей. Та от він чує в кімнаті свого батька п'яні голоси чиновників; Володимир вирішує помститися й підпалює садибу.

3 картина. Маша Троєкурова з покоївкою Танею та дівчатами збирає в лісі гриби. За кущами притаївся Володимир. Він чує, як Маша каже, що хоче зустрітися з розбійником Дубровським: «Я сказала б йому, що всією душею співчуваю йому. Для мене він не злочинець». Схвильований Дубровський не дозволяє своїм людям чіпати дівчат. Аж ось люди Дубровського тягнуть десь пійманого Дефоржа, вчителя-француза. Дефорж їде на службу до Троєкурова. Володимир забирає в нього документи й наказує йому їхати назад, а сам з документами Дефоржа поспішає до Троєкурова.

Артистка Н. Ісламова в ролі Маші (Опера „Дубровський").
Фото Й. Куперштейна.

4 картина. В садибі Троєкурова. Дубровський, якого всі вважають за Дефоржа, виховує сина Троєкурова Сашу й навчає співу Машу. Троєкуров приводить князя Верейського, а коли той пішов, каже Маші, що князь просить її руки. Маша відмовляється вийти за князя. Та самодур Троєкуров невблаганний.

5 картина. Парк в маєтку Троєкурова. Святкують заручини Маші з Верейським. З'являється ісправник. Він вистежив Дубровського. Архип попереджує Дубровсько-

го про небезпеку, але Володимир хоче побачитися з Машею. Він признається їй у коханні. Маша дуже схвильована. Лунає свист. Це кличуть Володимира його люди. Та він не встигає втікти і, поранений насмерть, вмирає на руках у Маші, яка його кохає.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Андрій Дубровський—В. Будневич, засл. артист УРСР; **Д. Діссар, Ф. Курочкин, П. Скоробагатько.** Володимир Дубровський — **Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Маша — **К. Морозова, А. Ісламова, Ю. Лозинська.** Таня — **Л. Колодуб, В. Павленко.** Єгоровна — **Е. Лейтес, А. Мейер, Є. Носенко.** Архип — **Д. Державин, Б. Малков.** Троекуров—**І. Бронзов,** народний артист УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** заслужений артист УРСР. Дефорж — **А. Нікітін, В. Хворост.** Шабашкин—**П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** Гришка—**В. Хворост, А. Нікітін, П. Калюжний.** Антон—**І. Вільчур, М. Державін, Д. Скоробагатько.** Ісправник — **Г. Коваль, Д. Скоробагатько, І Вільчур.** Верейський—**Н. Григор'єв, Г. Коваль.** Засідателі — **Г. Коваль, Д. Скоробагатько.** Дами — **Є. Носенко, Н. Коротких, С. Смулянська, Н. Лисова.**

Виставу веде **С. Петров.**

---

6 жовтня

П. Чайковський.

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібретто (за Пушкіним) М. Чайковського.

Диригент — заслужений артист РРФСР і нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Режисер-постановник—заслужений артист УРСР **В. Будневич.**

Художник — **П. Єршов.**

Танці в поставі **А. Пірадової.**

Головний хормейстер—**Є. Мариківський.**

Режисер—**Г. Давидов.**

Головний концертмейстер — **Н. Миронович.**

ПЕРША ДІЯ

1 картина. Петербург. Літній сад. В саду гуляють няньки з дітьми, групи дам і військових.

Сурин розповідає Чекалінському про вчорашню карточну гру. Як завжди біля картярів знаходився Герман, який всю ніч похмуро стежив за грою інших, але сам не брав у ній участі.

З'являються Герман і граф Томський. Герман закоханий в дівчину, імені якої він не знає. Йому відомо тільки, що вона знатна і тому не може стати йому за дружину.

Князь Єлецький повідомляє друзів, що він одружується. Герман питає, хто його наречена. «Ось вона»—говорить Єлецький, вказуючи на Лізу, що з'явилася в саду в супроводі старої графині, прозваної Піковою Дамою. Ліза—та дівчина, в яку закохався Герман.

«Щасливий день, тебе благословляю!» — говорить Єлецький.

«Нещасний день, тебе я проклинаю!» — вигукує Герман.

Томський розповідає, що в молодості красуня графиня була пристрасною картяркою і одного разу, перебуваючи в Парижі, програлась до останку. Граф Сен-Жермен назвав їй три безпрограшних карти, які і допомогли «московській Венері» повернути своє багатство. Графині пророчать, що їй принесе смерть той, хто жагуче кохаючи, прийде допитатися у неї про ці карти.

Оповідання Томського справляє сильне враження на Германа. Сад обезлюдів. Починається гроза. Буря не страшить Германа. Він клянеться, що Ліза буде належать йому або він помре.

2 картина. Кімната Лізи в домі графині. У Лізи зібралися подруги. Ліза і Поліна співають дует: «Вже вечір і хмар затьмарились края»... Поліна виконує сумний романс: «Подруги любії», а далі переходить на російську танцювальну пісню. Гуляння молоді перериває сувора гувернантка: графиня гнівається, час спати.

Залишившись насамоті, Ліза повіряє «цариці ночі» свою таємницю: вона любить Германа. В цю хвилину з'являється Герман. Він признається Лізі в коханні. Спочатку Ліза благає його залишити її, але згодом, скорена силою його почуття, признається, що і вона його кохає.

ДРУГА ДІЯ

3 картина. Бал у багатого сановника. Єлецький помічає, що Ліза сумна, він просить її довіритися йому. Ліза ухиляється від одвертої розмови. Її не хвилюють благання нареченого—вона байдужа до Єлецького.

Ліза передає Германові ключ від потайних дверей в домі графині: їм треба зустрітися і все вирішити. Пройти до кімнати Лізи треба через спочивальню графині. Герману здається, що сама доля допомагає йому дізнатися про три карти.

4 картина. Спочивальня графині. Графиня, що повернулася з балу, прогнавши нахлібниць і покоївок, згадує про свою юність, про пишні придворні бали в Парижі.

Раптом з'являється Герман і просить графиню відкрити йому таємницю трьох карт. Старуха мовчить. Герман, погрожуючи пістолетом, вимагає назвати йому три карти. Графиня від страху помирає.

Почувши гомін, Ліза вбігає в спочивальню. Побачивши мертву графиню, вона в розпачі вигукує: «Не я тобі була потрібна, а карти!».

ТРЕТЯ ДІЯ

5 картина. Кімната Германа в казармах. Герман читає лист Лізи. Вона просить його прийти на набережну для розмови.

Згадки про смерть і похорони графині переслідують Германа, як кошмар; йому видається привид старухи. Графиня наказує Герману одружитися з Лізою, і тоді три карти—трійка, семірка, туз—виграють вряд.

6 картина. Набережна Неви. Наближається північ. Ліза жде Германа. Ось він приходить. На мить обом здається, що всі страждання минули. Але охоплений думкою про три карти Герман одштовхує Лізу і біжить у гральний дім. Ліза кидається в Неву.

7 картина. Гральний дім. Карточна гра в розпалі. Всі свої ощадження Герман ставить на трійку і виграє. Ставка подвоєна. Друга карта — семірка—знову приносить йому виграш.

Герман у сильному збудженні кидає присутнім виклик зіграти з ним ще раз. Виклик Германа приймає Єлецький. Третя карта Германа виявляється не тузом, а піковою дамою. Карта бита. Герману знову з'являється привид графині. Він божеволіє і заколюється.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — **З. Канзбург.** Граф Томський — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець.** Князь Єлецький—**Н. Григор'єв, А. Магергут,** заслужений артист УРСР. Чекалінський — **П. Калюжний, А. Нікітін.** Сурін — **М. Державін, Н. Малков.** Чаплицький—**В. Хворост, М. Державін.** Нарумов—**П. Скоробагатько, Б. Малков.** Розпорядок — **В. Хворост.** Графиня — **А. Левицька,** нарсдн. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Ліза—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **К. Морозова, Н. Ісламова.** Поліна—**Т. Барбітова.** Маша—**В. Павленко, Л. Колодуб.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ
(в 3-й картині):

Прилепа—**В. Павленко.** Міловзор—**Є. Носенко.** Златогор—**Д. Козинець.** Амур—Света **Саркісьянс.**

---

8 ЖОВТНЯ

Д. Верді

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії.

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ».

Переклад **М. Рильського.**

Диригент—**П. Баленко.**
Постава **А. Геращенка.**
Художник—**Н. Соболь.**
Хормейстер—**Є. Мариківський.**
Танці в поставі **О. Галкіна.**

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

В домі паризької куртизанки Віолетти Валері зібралися гості. Серед них Альфред, який палко закохався в Віолетту. Коли Альфред і Віолетта залишаються на деякий час самі, юнак признається в коханні. Віолетта відповідає, що вона не варта його щирого почуття. Та в душі вона тільки і мріяла про таке щастя. Проте, згадавши, хто вона, Віолетта не вірить, що мрії можуть здійснитися.

Ось уже три місяці Альфред і Віолетта живуть за містом у повному щасті. Дізнав-

шись випадково, що Віолетта витратила на прожиття всі свої заощадження, Альфред поспішає до Парижа, щоб дістати гроші. Тимчасом приходить старий Жермон, батько Альфреда. Він умовляє Віолетту залишити його сина, бо інакше не може відбутися шлюб сестри Альфреда. Віолетта, страждаючи, погоджується пожертвувати своїм коханням і пише Альфреду прощального листа. Альфред, повернувшися, гадає, що Віолетта його зрадила.

Флора, подруга Віолетти, влаштувала бал. Гості веселяться. Входить Віолетта з бароном Дюфолем. Альфред ображає барона. Дюфоль вирішує провчити зухвалого юнака, обігравши його в карти. Але щастя сьогодні за Альфредом. Ще більш розлютований великим програшем, барон викликає Альфреда на дуель.

Віолетта благає Альфреда відмовитися від цієї дуелі. Альфред погоджується, але при умові, що вона піде разом з ним. Віолетта говорить, що не може порушити клятви. Альфред певен, що Віолетта кохає Дюфоля. Втративши від гніву розум, він скликає всіх гостей і прилюдно ображає Віолетту, кидаючи до її ніг гроші — плату за кохання. Всі надзвичайно обурені таким недостойним вчинком Альфреда.

Опочивальня Віолетти. Вона тяжко хвора. Надходить лист од старого Жермона, в якому той попереджає її, що Альфред незабаром приїде і буде благати простити йому. Але Віолетта боїться, що вона вже не дочекається коханого. В цей час вбігає покоївка Аніна і сповіщає про приїзд Альфреда. Ось з'являється і він сам. Віолетта кидається в його обійми, і закохані, віддаючись почуттю радості, мріють про щастя, якому вже ніщо не перешкодить. Та Віолетті раптом стає погано. Почуваючи свій близький кінець, вона прощається з Альфредом і передає йому свій портрет. Хай він подарує його тій, яка замінить Віолетту після її смерті. В оркестрі звучить тема признання Альфреда в коханні. Віолетта хоче підвестися, але падає мертва.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері—**Ю. Лозінська, С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **М. Раїк.** Альфред Жермон—**В. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Жорж Жермон—**М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Магергут,** заслужений артист УРСР. Флора Бервуа — **Є. Носенко, Є. Івіна.** Аніна, покоївка — **В. Павленко, Л. Колодуб.** Гастон де-Летор'єр — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** Барон Дюфоль—**Г. Коваль, В. Малков.** Маркіз д'Обіньї — **І. Вільчур.** Доктор Гренвіль — **М. Державін, Б. Малков.** Йосип, слуга — **В. Хворост.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінаренко, Г. Водовозов, А. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.**

Соло в оркестрі: скрипка—**І. Бруннштейн, Ф. Хоміцер;** гобой—**Д. Риков, І. Морштейн;** кларнет— **Г. Риков, Н. Архирей.**

Виставу веде **А. Базилевич.**

---

10 (ранок) жовтня

Сокальський

I

РІПКА

Опера на 1 дію

Диригент — **П. Баленко.**
Постава нар. арт. УРСР **В. Арістова.**
Художник — **Н. Барова.**
Танці в поставі засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**
Асистент постановника—**Ю. Лозінська.**
Хормейстер—**Є. Мариківський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дід — **Б. Бутков, В. Хворост.** Баба — **О. Мейєр, Є. Івіна.** Внучка — **К. Морозова, М. Раїк, В. Павленко.** Квітка 1-ша—**О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Л. Колодуб.** Квітка 2-га — **Є. Носенко, Т. Барбітова, Е. Лейтес.** Квітка 3-я — **Е. Івіна, Н. Коротких.** 1-ша Лисичка — **Ю. Лозінська, Л. Колодуб.** 2-га Лисичка — **Е. Лейтес, Є. Носенко.**

II

БАЛЕТНИЙ ДИВЕРТИСМЕНТ

Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Диригент—**П. Баленко.**

Виставу веде **С. Романівська.**

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

1, 3, 9, 10 жовтня

Бр. Тур.

Переклад Ів. Снегірьова.

МЕТА ЖИТТЯ

(Софія Ковалевська)

П'єса на 3 дії, 6 картин.

Постава лауреата Сталінської премії народного артиста УРСР **Л. Дубовика.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Музичне оформлення з творів композиторів: **Балакірева, Бородіна, Мусоргського, Римського-Корсакова** в перекладенні для двох роялів композитора **М. Канєвського.**

Партії роялів виконують концертмейстери: **Є. Пліщенко** та **М. Константинівська.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Софія Ковалевська — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР. Ковалевський—**Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Левкоєв, академік—**О. Романенко, М. Волошин.** Юрій Ардатов—**С. Кошачевський, В. Коробков.** Ганна, сестра Ковалевської—**Н. Герасімова.** Професор Шведліц — **М. Покотило,** заслужен. арт. УРСР; **А. Макаренко.** Фрау Шведліц, сестра професора Шведліца — **Я. Косаківна, О. Тимофієнко, А. Калішевська.** Пігалкін, банщик—**М. Кононенко,** засл. арт. УРСР; **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Його високопревосходительство—**В. Мізіненко, О. Подорожній.** Його секретар—**О. Свистунов.** Судовий пристав—**Г. Сичук, А. Шутенко.** Прасковія Лукінішна—**Т. Миргород, Б. Табориська.** Дівчина з Омську — **М. Коржова.** Академіки — **М. Савченко, В. Бондаренко.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

2, 5, 8 жовтня

Ол. Штейн.

Переклад Ів. Снегірьова.

„ЗАКОН ЧЕСТІ"

П'єса на 3 дії, 10 картин.

Постава режисерів **Л. Кіншиної** та **В. Воронова.**

Художнє оформлення—**С. Йоффе.**

Музичне оформлення з творів **С. Рахманінова.**

Художнє керівництво поставою—лауреата Сталінських премій народного артиста **СРСР М. Крушельницького.**

Диригент—**М. Каневський.**

Концертмейстер—**Е. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Верейський Андрій Іванович, академік, генерал-лейтенант медичної служби, нейрохірург—**О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Ольга, його дочка, науковий співробітник державного інституту експериментальної медицини — **М. Коробчанська.** Микола, її чоловік, кандидат філософських наук—**В. Коробков.** Добротворський Олексій Олексійович, професор-біохімік — **Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Тетяна Олександрівна, його дружина, хірург—**С. Федорцева,** нар. арт. УРСР. Лосев Сергій Федорович, професор-хімік — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Ніна Іванівна, його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Ю. Фоміна.** Петренко Іван Петрович, доктор, завідувач клінічного відділу інституту—**Ю. Тітов.** Курчатов, заступник міністра охорони здоров'я—**В. Мізіненко.** Грушниць-

кий Петро Степанович — вице-президент **Академії** Медичних Наук — **М. Волошин.** Голова Урядової Комісії — **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. **Ефімов,** професор, голова Суду честі — **О. Романенко.** Писаревський, академік — **А. Макаренко.** Лідія Михайлівна, секретар Добротворського — **О. Слензак.** ВУД, розвідник—**С. Верхацький,** Уілбі, співробітник посольства—**М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Картер, американський вчений—**В. Стеценко.** Паша, хатня робітниця—**Г. Бабіївна, С. Лор.** Митько, хлопчик—**А. Калішевська.** **Пушкова,** машиністка інституту — **І. Стешенко.** Секретар суду — **М. Кірін.**

Вчені, співробітники інституту — артисти хору та допоміжного складу.

Виставу веде пом. режисера Д. Бабенко.

Лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР Д. Антонович в ролі Добротворського („Закон честі").

Фото М. Савченко.

Нар. арт. УРСР С. Федорцева в ролі Добротворської („Закон честі").

Фото М. Савченко.

3 (ранок) жовтня

Квітка-Основ'яненко.

„ШЕЛЬМЕНКО ДЕНЩИК"

Комедія на 4 дії, 5 картин.

Режисер — заслужен. арт. УРСР **М. Покотило.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Концертмейстери—**Е. Пліщенко, М. Константинівська.**

Музика засл. арт. УРСР **Б. Крижанівського.**

Танці в поставі **Е. Рабінович.**

Диригент — зав. муз. частиною, композитор **М. Каневський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шпак, поміщик — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Фенна Степанівна, його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Присінька, їхня дочка—**П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **О. Валуєва.** Скворцов, капітан — **С. Кошачевський, І. Костюченко.** Шельменко, його денщик— **М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Опецьковський, приїжджий поміщик—**С. Верхацький, О. Немзер, Г. Сичук.** Аграфена Семенівна, його дружина — **І. Стешенко, Ю. Фоміна.** Евжені, їх дочка — **Н. Герасімова, А. Калішевська.** Лопуцьковський, жених, поміщик — **М. Савченко.** Мотря, покоївка Шпаків—**Ю. Фоміна, А. Калішевська, Р. Кіріна,** Поміщик — **М. Микитенко, В. Лавров.** Його дружина — **О. Тимофієнко.** Гусар — **Г. Снегірьов.** Його дама—**Р. Кіріна.**

Виставу ведуть—**Д. Бабенко, Р. Хмара.**

Дія відбувається на Україні року 1835.

Заслужен. арт. УРСР М. Покотило в ролі Шельменка-денщика („Шельменко-денщик“) Фото М. Савченко.

Засл. арт. УРСР П. Куманченко в ролі Присіньки („Шельменко-денщик“). Фото М. Савченко.

6, 10 (ранок) жовтня

Лауреат Сталінської премії **К. Ісаєв** та **О. Галич.**

Переклад **Ір. Стешенко.**

Вас викликає Таймир!

Комедія на 3 дії

Постава режисера **М. Ошеровського.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Музика композитора **М. Каневського.**

Текст пісень **М. Аронса.**

Концертмейстер **М. Константинівська.**

Постава здійснена під художнім керівництвом лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дюжіков, приїжджий з Таймиру — **І. Костюченко.** Іван Іванович Кирпичніков, директор Старо-Кримської філармонії—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Дідусь Бабурін — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії народн. арт. УРСР; **Г. Сичук.** Дуня Бабуріна — **О. Валуєва, В. Власовська.** Андрій Миколайович Гришко — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Люба Попова — **Г. Гончарова, О. Тимофієнко.** Мати Люби Попової — **І. Стешенко.** Єлизавета Михайлівна Кирпичнікова — **Н. Лихо.** Дежурна на тринадцятому поверсі — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Р. Кіріна.** Людина в картатому пальто — **О. Свистунов, О. Подорожній.** Адміністратор готелю — **М. Савченко.** Людина з бородою — **Г. Снегірьов.** Узбек — **В. Бережний.** Моряк — **В. Бондаренко.** Міліціонер — **М. Микитенко.** Командировочні — **М. Кірін, С. Орлюк, Р. Рубанович, Г. Чорний, О. Онофриенко, А. Шутенко, Я. Лівшиць, Я. Браславський.**

Виставу веде **Р. Хмара.**

Дія відбувається в Москві в серпні 1947 року.

---

7 жовтня

Шолом-Алейхем.

Інсценізація **І. Добрушина** та **Н. Ойслендера.** Переклад **Є. Рейцина**

ТЕВ'Є МОЛОЧНИК

П'еса на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії, нар. арт. УРСР **Л. Дубовика.**

Художник — засл. діяч мистецтв РРФСР **О. Тишлер.**

Композитор — нар. арт. РРФСР **Л. Пульвер.**

Консультант постави — нар. арт. СРСР **С. Міхоелс.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тев'є — **М. Крушельницький,** лауреат Сталінських премій, народ. артист СРСР. Голда, його дружина—**А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Цейтл — **Т. Миргород, Ю. Фоміна.** Годл — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР. Хава — **Н. Герасімова.** Бейла — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **Н. Косаківна.** Перчик — **І. Гавришко.** Лейзер Волф — **О. Немзер.** Сват Фроїм — **М. Савченко.** Педоцур — **С. Верхацький.** Лакей Педоцура—**А. Шутенко.** Жандарм — **М. Кірін.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

Засл. арт. УРСР А. Смерека в ролі Голди („Тев'є молочник“).

Фото М. Савченко.

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

1, 3, 8 жовтня

Й. Штраус.

ЛЕТУЧА МИША

Оперета на 3 дії.

Текст **Ердмана і Вольпіна.** Переклад **Шилова.**

Постава художнього керівника театру **М. Авах.**

Диригенти — **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Художне оформлення — **С. Йоффе.**

Танці в поставі балетмейстера **Л. Леонідова.**

Режисер — **Н. Попова.**

Режисер-лаборант — **Н. Боровкова.**

РОЛІ ВИКОНУЮТЬ:

Айзенштейн — **Д. Волков, Г. Охріменко.** Розалінда — **Л. Міцнер, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Адель—**Н. Аннікова, В. Безналько; К. Великосельська, А. Лундишева.** Альфред — **П. Павлусенко, А. Федосов.** Фальк—**А. Аркін, К. Райданов.** Блінд — **І. Белашенко, М. Мармур.** Орловський— **П. Дудко, К. Передерніков.** Амедей — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Амелія— **Н. Попова, Л. Романенко.** Лотта—**З. Мезіненко.** Франк — **О. Райданов.** Черговий — **Микола Іванов, Л. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Помічник — **Е. Грицюк, В. Андреєв.** Лісничий — **С. Бондаренко, М. Гавриленко.** Невідомий — **В. Андреєв.** Молодий чоловік — **А. Зуб.** Кравчиха—**М. Вербицька.**

В балеті беруть участь:

В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Н. Зарицький, Л. Кабанець, Е. Коновальчик, Л. Лебеденко, В. Лісновська, В. Піатрович, В. Семенов, Б. Хільченко та ансамбль балету.

Виставу ведуть **Н. Арбо** та **Н. Боровкова.**

2, 5, 7, 10 жовтня

Ф. Легар.

ЗОРІКА

(ЦИГАНСЬКА ЛЮБОВ)

Оперета на 3 дії. Текст І. Рубінштейна.

Переклад І. Муратова.

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**
Дирингент — **М. Хайкін.**
Оформлення головн. художника театру **Н. Соболя.**
Танці в поставі головн. балетмейстера театру **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Драготін — **Микола Іванов, О. Райданов.** Монель — **П. Павлусенко, О. Федосов.** Міхалі — **О. Ткаченко.** Йоланта — **Н. Попова, Л. Романенко.** Зоріка—**К. Великосельська, А. Лундишева, Л. Міцнер.** Ласку — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Сандор — **П. Дудко, Г. Охріменко.** Фореско—**М. Гавриленко.** Лінвіч—**В. Андреєв.** Мошу—**А. Аркін, О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Міклаші — **Л. Волков, К. Передерніков.**

Соло на скрипці — концертмейстер оркестру—**Я. Виноградов.**

В балеті беруть участь — **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Е. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Лісновська, Л. Лебеденко, В. Семенов, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Виставу веде — **Н. Арбо.**

Артистка К. Великосельська в ролі Теодори Верд'є („Принцеса цирку").

6 жовтня

Е. Кальман.

ПРИНЦЕСА ЦИРКУ

Оперета на 3 дії.

Текст І. Рубінштейна. Переклад **В. Сокола.**

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**

Диригент — засл. арт. УРСР **С. Солящанський.**

Художнє оформлення **С. Йоффе.**

Танці в поставі балетмейстера **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Теодора Верд'є — **К. Великосельська, Р. Уманська**, засл. арт. УзРСР. Місс Мабель — **Н. Аннікова. З. Мізіненко.** Містер Ікс—**Д. Волков, П. Дудко, Г. Охрименко, К. Передерніков.** Тоні Шлюмбергер—**Д. Пономаренко**, засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Маркіз — **І. Білошенко, О. Райданов.** Мішель — **А. Аркін.** Корбо — **Н. Гавриленко.** Ренар — **В. Андреєв.** Пелікан — **Микола Іванов, О. Івашутич**, нар. арт. УзРСР. Клара Шлюмбергер—**А. Алмазова, Л. Романенко.** Пінелі, директор цирку — **С. Грицюк.** Пікало — **В. Безпалько.** Барон — **С. Бондаренко.** Гість — **А. Мармур.**

БАЛЕТ:

«Пантера»—**В. Лісновська, Л. Кабанець, Б. Хільченко, В. Балацький, А. Мелехов.**

«Китайський»—**А. Лашкевич, Л. Лебеденко, А. Мелехов, В. Піатрович.**

7, 10 (ранок) жовтня

Фрімль і Стотгардт.

РОЗ-МАРІ

Музкомедія на 3 дії, 5 картин

Виставу поновив режисер **Микола Іванов.**

Диригенти: **С. Солящанський**, засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Оформлення художника **Н. Барової.**

Танці в поставі **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Роз-Марі—**К. Великосельська, А. Суяркіна.** Джім — **Д. Волков, П. Павлусенко, К. Передерніков.** Жанна — **З. Мізіненко.** Ванда — **Л. Романенко.** Герман — **Д. Пономаренко**, засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Малон — **М. Іванов, О. Райданов.** Авлей — **В. Андреєв, І. Білошенко.** Еміль — **М. Іванов.** Етель — **М. Гаевська, А. Алмазова.** Чорний Орел — **С. Бондаренко, С. Грицюк.**

Танці виконують: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кабанець, М. Кочубинська, Є. Ковальчик, А. Лашкевич, В. Лісновська, В. Семенов, Б. Хільченко.**

Виставу веде помічник режисера **Н. Арбо.**

ПОЧЕСНА НАГОРОДА

Указом Президії Верховної Ради УРСР Харківським артистам **А. Б. Магергуту** та **І. С. Любичу-Любушкину** присвоєно почесне звання заслуженого артиста УРСР.

Громадськість Харкова давно знає і глибоко шанує цих обдарованих митців.

Арон Борисович Магергут, в минулому працівник радянської торгівлі, ще з дитинства мріяв про творчу діяльність у музичному театрі. Радянська влада допомогла йому здійснити цю мрію. Діставши відповідну освіту, А. Б. Магергут вступає до складу артистів Харківського театру опери та балету і наполегливою працею протягом багатьох років набуває широкої популярності у відвідувачів опери.

Артист А. Б. Магергут вміє органічно поєднувати прекрасну вокальну техніку з високою натхненною сценічною майстерністю. Він створив цілу галерею образів, з яких найвизначніші: князь Микита Курлятєв («Чародійка»), опричник Грязной («Царева наречена»), Ріголетто («Ріголетто»), Жорж Жермон («Травіата»), Микола («Наталка Полтавка»), Андрій («Єдиним життям») та інші.

Іван Сергійович Любич-Любушкин, працюючи в Російському Драматичному театрі, виявив себе як обдарований актор і режисер. З створених ним образів особливо пам'ятні: поміщик Велікатов («Таланты и поклоники»), командир катера Лішов («За тех, кто в море»), Макферсон («Русский вопрос»), полковник Пікерінг («Пигмалион»), герцог («Мера за меру»), Городулін («На всякого мудреца довольно простоты»), генерал Еверт («Русский генерал»), інженер Забелін («Кремлевские куранты»).

ТЕАТРАЛЬНА ХРОНІКА

☐ **Прем'єра — «Закон честі»** О. Штейна відбулася 21 вересня в Харківському державному ордена Леніна академічному українському драматичному театрі ім. Т. Г. Шевченка. Це перша прем'єра театру в цьому сезоні.

У спектаклі «Закон честі» художньо і політично гостро розкривається пристрасна боротьба кращих людей радянської науки проти низькопоклонства і ганебного плазування перед буржуазною наукою.

☐ **Прем'єра опери «Лакме»** композитора Лео Деліба відбулася 25 вересня в Харківському державному академічному театрі опери та балету ім. М. В. Лисенка.

Опера іде в новому тексті Харківського поета І. Муратова, якому вдалося показати особисту трагедію індуської патріотки Лакме на фоні національно-визвольної боротьби індуського народу проти англійських окупантів.

☐ **До 31-ої річниці Великого Жовтня** театр ім. Т. Г. Шевченка готує постановку п'єси драматурга-академіка О. Корнійчука — Макар Діброва», а театр опери та балету ім. М. В. Лисенка нову постановку опери композитора Верді — «Аїда». Ставить п'єсу «Макар Діброва» лауреат Сталінських премій нар. арт. СРСР М. Крушельницький, художнє оформлення постановки лауреата Сталінської премії В. Греченка. Диригент опери «Аїда» — засл. арт. РРФСР і нар. арт. БАРСР П. Славинський, постановник — засл. арт. УРСР В. Будневич, художнє оформлення І. Назарова.

☐ **Драма «Коварство и любовь»** Шіллера, над постановкою якої почав працювати режисер О. Глаголін, має бути показана театром ім. Т. Г. Шевченка в кінці листопада цього року. Театр включив також трагедію Шекспіра «Гамлет» в репертуар 1949 року. Цей твір великого англійського драматурга буде вперше поставлений на радянській українській сцені.

Відповідальний редактор **Л. ЯКИМЧУК**
Видає Хар вська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 13166. Друкарня „Мистецтво". Харків, Пушкинська, 44. Зам. 772. Тираж 2000.

ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР
ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ
Ім. М. Лисенка

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОСТАВИ:

Д. Верді

АЇДА

Опера на 4 дії

Диригент—засл. арт. РРФСР и нар. арт. БАРСР П. СЛАВИНСЬКИЙ

Постановник—засл. арт. УРСР В. БУДНЕВИЧ

Художник—І. НАЗАРОВ.

Ціна 2 карб.